

две роти въ първата линия, останалите две роти се спряха: 4-а рота на мястото, гдето дружината се построи въ две линии, а 3-я рота задъ купните при Чаджръ-могила. Казва се още, че Штабсъ-Капитанъ Усовъ и Подпоручикъ Божински били ранени, когато ротите отъ вгора линия заели мястото на ония отъ първата, — въ действителност же Подпоручикъ Божински беше раненъ, когато 3-я рота беше още задъ купните, гдето санитарите бяха го донесли. Въ същата се казва, че Штабсъ Капитанъ Усовъ е бил убитъ на мястото, тогава, когато той падна мъртавъ, вече носянъ отъ санитарите на пръвързочния пунктъ. Казва се още, че барабанщика Жилковъ билъ за въ атака тогава, когато, въ това време въ 3-я рота, не беше останалъ въ строя, нито барабанщикъ, нито тръбачъ.

Тези сѫ поправките, които споредъ мене, тръбва да се направятъ въ реляцията.

Балкана продължаваше да е мраченъ. Дъждовете се смъняваха съ гости мъгли, прѣзъ които не можеше да се види нищо въ нѣколко крачки. Опълченцитъ вече цѣла недѣля седяха въ своите палатки, измокрени, като мишки, и треперящи отъ студъ. Слѣдствието отъ това положение беше, че отлѣчките и разболяванията все повече и повече се увеличаваха. Види се, това обстоятелство бѣ накарало Генералъ Столѣтова да снеме опълченчието долу, — въ с. Шипка.

— Хмъ! вмѣсто да ни прѣмѣстятъ отъ тукъ и ни приведатъ въ редъ, за да заприличаме на войници, настъни ни тикатъ напрѣдъ, мъмряха подъ носъ офицерите.

На 1-й Августъ дружините, освѣнъ 3-я, се спуснаха долу въ Шипка. При всичко, че нѣкои отъ офицерите, намираха грѣшка на Генерала, за гдето снема дружините въ триндафиловата долина, още повече, че всѣки денъ се очакваше настѫпвието на противника, но тръбва да се признае, че друго срѣдство, за да се спрѣтъ болѣствъта и отлѣчките, нѣмаше. Друга една важна причина за прѣмѣстванието въ Шипка опълченчието беше трудното продоволствие.